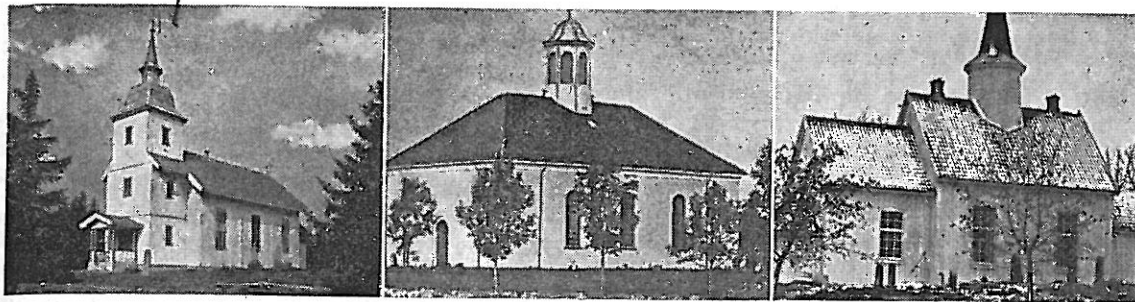

Toralf Willumstad

Land! Land! Land! Hør Herrens ord Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 9

NOVEMBER 1948

2. årgang

HAN kommer!

Det gamle kirkeår er snart ute, og et nytt står for døren. Tiden svinner, dag etter dag og år etter år. Vi legger ikke alltid så nøye merke til det — før det siste år holder på å ebbe ut for en av våre kjære eller for oss selv. Da gripes vi av alvor. Kanskje det blir som et sjokk. — Hva er det? Kan det være mulig at det virkelig er mitt jordliv som snart er slutt? Jeg synes ikke det er stort mer enn at jeg nettopp er kommet ordentlig i gang. Slik omtrent føles det nok av mange enten de er unge eller gamle når det ringes til oppbrudd.

Livet er kort. Men evigheten lang. Det er sannheten — og vi gjør vel i å akte på dette i tide. For enda lyder det til oss: Se, din Konge kommer til deg. Frelseren møter deg. Han kaller på deg og vil gjøre deg ferdig til avreise, så du med fred og med håp kan gå inn i evigheten.

Kan nok hende at vi alle sammen synes vi har fått utrettet lite av stort og godt i livet. Da vi sto i vår tidlige ungdom, enkte vi nok at det skulle bli svære greier når vi kunne ta fatt for alvor. Og så ble det slik som vi ser i dag. — Når vi betrakter det i evighetens lys, er det ikke meget å rose seg av. — Men Gud være takk — det er ikke på våre gode og store gjerninger vi skal bygge vårt håp for evigheten, men på det fullbrakte verk. Han utførte som kom fra himmel til jord. —

Ved å ta imot Ham som vår Frelser og leve etter hans ord er vi på trygg grunn. I Ham har vi da alt vi behøver både til liv og salighet. Apostelen uttrykker det slik i 1. Kor. 1, 30 f.: Av Ham er dere i Kristus Jesus, som er blitt oss visdom fra Gud og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning — forat som skrevet er: Den som roser seg, han roser seg i Herren.

Da blir Herren Jesus vårt alt, og vi ser på livet og evigheten i hans lys. Vi har Ham med oss i dagliglivet. Han kommer med sin velsignelse både ved utgangen av det gamle år og ved inngangen i det nye — ved avslutningen av livet på jorden og inngangen til det nye i evighetens lyse land. Jesus kommer alltid som Frelseren til sine venner. La oss derfor ta imot Ham på beste måte hver dag og særlig forberede oss godt i adventtiden, så det kan bli en rik julehøytid og deretter være ferdig til Han kommer ved dagens ende i himmelens skyer.

Og når Han kommer i det blå,
er kristnes kamp til ende;
hva troende i speilet så,
de salige skal kjenne.

Da riket er med solekår
til syne og til stede
i evighetens gyllen år
med rett og fred og glede.

L. R. 417, 9—10. Grundtvig.

Ufattelig.

Når vi stanser ved de tre dødsfall som er meldt siden sist, og vi får høre hvor hastig det gikk med dem alle, kan det hende at noen blir rent forskrekket. Hvorledes kan det ha seg med det at så mange i vår tid rykkes bort så aldeles brått? Både unge og gamle, ja, endog små barn?

Når vi tenker på Kristian Klever, synes vi vel ikke at det var så rart. Han var blitt gammel og svakelig og hadde etter alminnelig beregning utført sitt verk her på jord. Det var ikke mer å vente, men likevel?

Anderledes var det med Hilda Skårud; ikke fullt 50 år og stod midt i sitt arbeid der hjemme. Trofast og stillfarende hadde hun gått der hjemme og utført sin gjerning for de kjære. Lenge stelte hun for sin syke søster og mor inntil de fikk reisebud og siden for sine brødre. Hennes liv gikk ut på å hjelpe de andre. Hun var blitt så vant til det at hun rent glemte å ta hensyn til seg selv. Så falt hun på sin post derhjemme, rammet av slag midt under sitt arbeid. Hun kom ikke engang til bevissthet før døden gjorde sin gjerning. Hvem kan forstå dette?

Og så lille Jon Funderud, vel 2 år gammel — riktig en lovende liten kar som fulgte sin far fra den tidlige morgen med melken på stasjonen og siden til arbeid med hestene på marken; den siste dagen som ellers. Men just denne dagen fikk han i sinne å gå hjem før far. Den lille pjoikken stabbet bortover jordet, og kom

i god behold nesten hjem. Men der — ja, der kom han bort til gårdsbrønnen og falt uti. Først noen minutter senere — kanskje en halv times tid — fant de ham der, men da var det for sent. Alle stod hjelpe-løse, endog legen.

Hvorfor? Ja, du kan nok spørre. Men et fullgyldig svar er det vanskelig å gi. Først i evigheten faller der fullt lys over de mange hvorfor. Inntil da har vi bare en ting å gjøre: Være stille for Gud og stole helt ut på Ham. Han er kjærlighet og handler alltid i kjærlighet mot oss, selv om vi ingen ting forstår. Det får være nok for oss at Han forstår det, for «som himmelen er høyere enn jorden, således er Guds tanker høyere enn våre tanker». Esaias 55, 9.

Og det er så velsignet å vite at over den lille hjertevennen behøver vi ikke å sørge. Det kunne nok være veldig sårt å skilles fra ham, men på den annen side er det så godt å vite at han er vel forvaret på et bedre sted. Og da vil vel ikke en gang mor og far ønske ham tilbake. Guds vilje skje!

Så vil vi forsøke å samle våre mange spørsmål, ja, hele vårt sinn i den gripende bønn som lød ved lille Jon's bære:

Herre løft vårt blikk
dit hvor barnet gikk!
La oss kjenne midt i savnet
at du selv det nu har favnet!
Gjennom sorgen frem
led oss til ditt hjem!

Gud signe da minnet til dem som er gått bort og lede oss — om mulig alle — således at vi kan nå målet, en dag!

Kirkelig ungdomstevne.

Det tradisjonelle kirkelige ungdomstevne i Øvre Borgevassel prosti var denne gang henlagt til Spydeberg, søndag 17. oktober. Mange unge hadde denne dag tenkt seg til Spydeberg, og i det deilige solskinn som Gud gav oss søndag morgen, ble tanken satt ut i virkeligheten. I busser og biler kom de — helt fra Nesodden, Drøbak, Frogn, Ås, Vestby, Ski og Kråkstad foruten nærmere boende.

Det var gildt å se den store ungdomsflokk i kirken, da gudstjenesten tok til. Diakon Matre fra Ski intimerte. Like fra starten fikk vi således et godt innslag av ungdommen selv. Siden fulgte mer og mer. Etter trosbekjennelsen sang ten unge, frøken Melbye fra Ås to solonummer på en sådan måte at det gikk like til hjertet. Landsspeidersjef, sokneprest Birger Brekke fra Kråkstad prekte ut fra Ps. 84 og dvelte ved den rikdom vi eier i vår Bibel, vår kirke og vår gudstjeneste. Det var en preken som mange, mange flere burde ha hørt. En pen flokk unge, ja, eldre med, samlet seg om nattverdbordet. Det var oppløftende å se at også de unge søkte til denne velsignede kraftkilde. Denne kraftkilde — som de første kristne nyttet så flittig — er blitt altfor meget oversett og forsømt av en stor del av nåtidens kristenfolk, både av eldre og unge. Det trenges i høy grad en fornyelse på

dette punkt. I den tidlige kristentid samlet de seg om nattverdbordet hver eneste søndag. — Mon ikke dette var en av årsakene til at kristenlivet virket så sterkt i den første menighet — både innat og utat? Vi har sikkert meget å lære i så måte.

Ved ofringen til ungdomsarbeidet kom det inn den pene sum av kr. 225,—. Det var et vakkert syn å se de mange som deltok i ofringen. — Hjertelig takk alle sammen, både for offeret og for deltagelsen. Tanken føres uvilkårlig tilbake til Ps. 110: I hellig prydelse kommer din ungdom til deg som dugg ut av morgenrødens skjød.

Etter gudstjenesten ble det servert middag for de tilreisende og en del andre på skolen. Bygdens menighetsråd hadde velvilligst tatt seg av dette. Og det skal sies til ære for menighetsrådenes damer at de skilte seg fra denne oppgave på en meget pen måte. Bordene var vakkert pyntet, og serveringen gikk i alle deler greit. — Humørfylte taler gjorde også sitt til at det ble en feststund ved bordene.

Etter middagen fikk de tilreisende høve til å se seg litt om, men dessverre kom det snart omslag i været, så de nok før tiden måtte søke tilflukt i Betania.

Festen der ble også en rik stund for de mange som hadde funnet veien dit. Sokneprest Asbjørnsen fra Nesodden ledet på sin lune og still-

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Utgis av Spydeberg, Hovin og Heli Menighetsråd

Ansvarlig redaktør S. T. STORAKER
Kasserer Kjøpmann E. A. SKULLERUD
Ekspedisjon FRK. MARY MELLUM, tf. 8

ferdige, men friske måte. Hans tale var også slik at den vant gjenklang i unge sinn. Han karakteriserte vår tid som fartens tidsalder. Det gjaldt å kjøre fortest mulig og få med seg mest mulig, selv om en derved løp en stor risiko. Mange mennesker så livet som på en stor kransekake, som det gjaldt å få revet til seg mest mulig av. Og så haster de avsted hver på sin måte for å oppnå mest mulig for livet her. Resultatet blir et tomt og i realiteten et fattig liv og en håpløs evighet. Ganske anderledes blir det med dem som søker hen til Jesus Kristus. De får innhold og lys over livet og håp for fremtiden.

Samværet fortsatte med avvekslende tale, vitnesbyrd, sang, musikk og opplesning. Frk. Bjørner fra Kråkstad, frk. Melbye fra Ås og frk. Stensrud fra Ski samt et par unge menn sang og spilte, så det var en glede og fest å høre. I det hele tatt ble samværet i alle deler velsignet. En god ånd rådet hele tiden, så vi kunne skilles med takknemlighet for hva Gud hadde gitt oss under dette ungdomsstevne. Det ga sikkert også lyst til ny samling når neste stevne skal holdes ut på våren.

Et intervju.

Bededag hadde Spydeberg besøk av forlags-sjef, pastor Arne Prøis, fra Oslo. Han prekte i kirken om formiddagen, og etterpå nyttet vi høvet til å intervju ham om forskjellig. Han har to forlag å stille med — Lutherstiftelsen og Indremisjonsforlaget. Det første feiret i disse dagene 80-års jubileum. Det er således et av de vel innarbeidede forlag.

Vi begynte med et av de vanlige spørsmål:

— Kommer det mange nye bøker i år?

— Ja, det blir ca. 30 stykker.

— Er det gode bøker?

— Jada. For eks. fru Ribers bok om Lina Sandell. Det er en av de bedre. Hun fikk forresten ideen til den av meg for en tid siden.

— Men det er vel ikke bare gode manuskripter som kommer inn til forlaget?

— Nei, det skal være visst.

— Hva gjør forlagssjefen med de forskjellige?

— Ja, det kommer alt an på hvorledes de er.

— Hvor lang tid bruker du for å gjennomgå manuskriptet til en alminnelig bok?

— Det avhenger selvfølgelig av bokens innhold. De riktig dårlige og de meget gode er lette å bedømme. Det går fort og greit. Enkelte manuskripter kan refuseres på ca. 20 minutter.

— Men er det ikke stor synd å forkaste slike manuskripter i en fei, når en tenker på at forfatteren har strevet med dem i uker eller måneder?

— Det kunne synes ubarmhjertig, men det nytter ikke å sende slike ting ut i bokhandelen. De blir aldri solgt.

Vanskeligst er det med de manuskriptene som inneholder noen gullkorn, slike som er for gode til å kastes i papirkurven, men for dårlige til å sende i trykken uten videre. I slike tilfeller trenges rettelser og forandringer i lange baner. Det blir omtrent som å rette en norsk stil. Manuskriptet må da sendes fram og tilbake mellom forlag og forfatter inntil resultatet er blitt tilfredsstillende. På den måten kan en oppdra og framleke en virkelig forfatter.

Det gjelder da også å være varsom, så en ikke

skal ta motet fra en som på en måte har «gnisten», men enda ikke har funnet sin form.

De kristelige bøker har jo sin store misjon; hvorfor det er om å gjøre å få fram det som virkelig har verdi.

*

Fra forlagsvirksomheten går vi over til å samtale om de religiøse forhold i landet.

— Hvorledes er utsiktene i kristelig henseende?

— Det har lysnet betraktelig. De kristne er ikke så pessimistiske lenger. Fra forskjellige kanter av landet meldes om bedre utsikter. Om ikke nettopp landsvekkelsen står for døren i dag, så er likevel utsiktene betydelig bedre enn i fjor.

Det er av overordentlig stor betydning at kristenfolket har frimotighet og tro.

I Guds time kan så fornyelsen komme, dersom de kristne virkelig lar seg lede av Gud.

Gudstjenester.

Søndag 28. november kl. 11: Høymesse i Heli kirke.

Søndag 5. desember kl. 11: Høymesse i Hovin kirke. — Kirkebuss fra Mørk kl. 10,15, om Frøhaugen.

Søndag 12. desember kl. 11: Gudstjeneste på Mørk Pleiehjem.

Søndag 19. desember kl. 11: Barnegudstjeneste med juletre i Spydeberg kirke. — Kirkebuss.

Døpte.

17. oktober: Ole Kristian, av foreldre rutebil-eier Knut Ole Edvard Berg og h. Anne f. Blekken, Stasjonsbyen.

17. oktober: Ruth Kirsten, av foreldre snekker Kåre Håkon Moa og h. Gerd Reidun, f. Bystrøm, Skaugrim.

24. oktober: Svein Ingar, av foreldre sjåfør Knut Thorvald Sørli og h. Solveig Elleve, f. Willumstad, Haga.

5. november: Alf Johnny, av foreldre maskinsnekker Hans Edvin Martinsen og h. Mary Louise, f. Kongstein, Høgda.

5. november: Anne Mathea, av foreldre løsarbeider Henry Johannes Johannessen og h. Martha Teodora, f. Karlsen, Granerud.

5. november: Liv Karin, av foreldre bygningsarbeider Asbjørn Fritjof Murås og h. Olga, f. Pedersen, Busterud.

7. november: Bjørg Torill, av foreldre forretningsfører Henry Olav Martinsen og h. Edel Margit Viktoria, f. Østby, Nybråten.

7. november: Bjørg, av foreldre agronom Eyvind Staff og h. Gerd Jensine, f. Andersen, Bøhler ø.

Ektevigde.

16. oktober: Maler, Lars Tronstad, Ekeberg, og telegrafassistent Gerda Marie Fjeld, Løkkerud.

16. oktober: Disponent Ivar Hilfred Tronsmo, Oslo, og bestyrerinne Ingrid Thorvaldsen Prestby, Oslo.

23. oktober: Verkstedarb. Hallgrim Thorsrudhagen, Oslo og fabrikkarbeiderske Aslaug Edvarda Johannessen (Myhre), Oslo.

30. oktober: Fabrikkarbeider Torleif Sigmund Prestby, Askim og hjmv. Arna Jannette Birkelund, Fossum.

30. oktober: Sjåfør Karl Eugen Hansen Ås, Åserud og hjv. Edle Marie Karlsen, Sagstuen.

6. november: Verkstedarb. Stig Birger Gotthard Carlson, Sverige og hjv. Ingrid Lundstrøm, Grindaheim, Spydeberg.

13. november: Verkstedarb. Ivan Gunnar Andersson, Karlstad, Sverige og sentralborddame Tordis Kristine Davidsen, Grindaheim, Spydeberg.

<p>Sverre Nilsen Spydeberg, tlf 136 a. Bilforretning og verksted.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg, tlf. 15.</p>
<p>A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120. Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger. Kontortid: Mandag og onsdag kl. 9—13. Fredag kl. 9—13 og 15—16. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring. Tlf. 69, Spydeberg.</p>	<p>Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg, tlf. 178.</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myhra-krysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning. Spydeberg, tlf. 180.</p>	<p>Jens Buer Elektrisk forretning. Spydeberg, tlf. 146.</p>
<p>Einar Guddal Snekkerverksted. Karosserireparasjon — Dreing. Tlf. Spydeberg 198.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonumenter m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverar — Bygningsartikler. Tlf. Spydeberg 152.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg.</p> <p>Kjøtt og fleisk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød-pålegg.</p>
<p>Lege Martin Schou Spydeberg, tlf. 105.</p>	<p>Græshagen Hønseri Godkjent Avlscenter. Spydeberg, tlf. 138.</p>